

Jesus til legofrelste

En vanlig søndag i IMI-kirken. Menighetens medlemmer er spredt for alle vinder – akkurat slik pastoren ønsker det.

Tekst og foto: **Rakel E. Berntzen**

Det er stillere enn vanlig på Sola Legoklubb i Rogaland. Det er et arrangement på den lokale skolen, så da må selv de mest ihuga legofansene være der.

– Her er det mest nye fjes i dag. De der borte fant oss på internett, sier Jardar Lindøe.

Han hang seg på kameraten Rune Bødalens guttedrøm om å starte en legoklubb. Da IMI-Kirkens ledere begynte å snakke om misjonale fellesskap, fikk de en enda større grunn til å følge guttedrømmen.

Tina Isaksen og Roy Fuglestad kom hit i dag fordi de søkte på legoklubb på internett. De ville finne noe å gjøre sammen med sønnen Benjamin (8).

– Guttungen er ikke interessert i fotball, mens lego derimot – det liker han. Så da dro vi hit, og her finnes det jo en del lego, sier Roy.

Det er ikke bare de som aldri har sett på maken til legosamling. Med over ett tonn lego, nøye sortert etter farge og størrelse, har Jardar og Rune Norges største legosamling. De begynte i det små med guttesamlingen til Rune, deretter rensket de bruktmarkedet. Da de ble redd for at de selv hadde skrudd opp prisene på bruktlejo, dro de til Danmark og kom hjem igjen med bil og henger fullastet med legoklosser.

Ufarliggjøring

Det er likevel ikke bare lego dette dreier seg om. Guttene vil noe mer. Hver samling holder en av lederne en ti minutters andakt.

– Ingen av oss er flinke til å holde andakt, men jeg tror likevel det er best at vi gjør det selv. På den måten kan barna bli kjent med oss for dem vi er, og vi kan fortsette den gode praten over legoen etterpå, sier han.

Sola Legoklubb er ikke det eneste misjonale fellesskapet Jardar Lindøe har dratt i gang. Sammen med kona leder

FØRST GANG: Tina Isaksen og Roy Fuglestad fant Sola Legoklubb på internett. De er mildt sagt imponert over tilbudet.

han ett av mange turfellesskap i IMI-Kirken. Rundt fem familier fra Tananger har invitert med seg sine venner og naboer på formiddagstur en søndag i måneden. Sist søndag hadde de sporiøp med oppgaver på ulike poster. Også her har de en andakt på barnas premisser.

– Folk er åpne for å høre fra Guds ord når samlingen samtidig oppleves som ufarlig, sier han.

Økonomitips

Tone Merete og Haakon Totland har bygd sitt misjonale fellesskap rundt noe helt annet enn lego. De samler ektepar som har fulgt deres økonomikurs i menigheten. Kurset heter Christians against Poverty (CAP), og ekteparet ble først kjent med organisasjonen da de gikk på en ledertreningsskole i menigheten Abundant Life Church i Bradford, England. Her var Håkon engasjert som ettåring i CAP, mens Tone Merete var frivillig på deltid.

– For oss var det et stort privilegium å få lov til å starte opp dette arbeidet i Norge, samtidig som vi får dra veksel på all kompetanse og erfaring fra CAP UK. Den misjonale fellesskapsgruppen er hovedsakelig ment som et fellesskap til støtte og videre oppmuntring for kursdeltakerne, sier Haakon.

«Folk er åpne for å høre fra Guds ord»

Han ser på CAP-kurset som deres redskap for å nå kirkefremmede mennesker.

– Hva kan være mer aktuelt enn å møte folks behov på områder i livet som de er opptatt av og sliter med? Kurset er samtidig en invitasjon til å bli med i et menighetsfellesskap. På den måten blir vårt misjonale fellesskap et tilbud om oppfølging og inkludering, sier han.

Tv-spill

Torbjørn Simonnes liker å spille FIFA

MEKKA: Sola Legoklubb med Norges største samling av Lego er et mekka for gutter i alle aldre.

tv-spill. Det kjenner han flere som gjør. Derfor har han trommet sammen en guttegjeng med studenter og unge voksne til kamp en gang i måneden. Ideen om FIFA-fellesskapet vokste fram etter at IMI-Kirken tydelig lanserte visjonen om misjonale fellesskap.

– Kirken er ikke lenger samfunnets sentrum, men én av mange subkulturer i samfunnet. Derfor må kirken lære seg å nå ut til disse ulike subkulturene. Dette er helt i tråd med hvordan Jesus levde sitt liv på jorden. Jeg tenkte at en

sterk felles interesse kunne være et godt utgangspunkt for et misjonalt fellesskap. Etterhvert ble fotball og FIFA den beste ideen, sier han.

– Hvor mye snakker dere om Jesus der?

– Vi har ingen form for andakt eller lovsang på disse samlingene. Av og til kan vi kristne ha en tendens til å gjemme oss bak de gitte rammene, for eksempel andakt og lovsang. Jeg har ingenting imot andakt og lovsang, tvert imot, men vi glemmer ofte at menighetens gitte rammer kan virke eksklude-

rende og skremmende for kirkefremmede.

Torbjørn ønsker for gruppen at formidlingen av Jesus skal skje på det relasjonelle plan:

– Vi ønsker å være et fellesskap som åpner døren inn til samfunnet med Gud og menigheten. Her kan folk ha det gøy og føle seg trygge, samtidig som de blir akseptert og utfordret på spørsmål om tro. Som et uttrykk for vår lengsel møtes lederne en time tidligere for å be og lovsynge, sier han. **VE**

«Vi glemmer ofte at menighetens gitte rammer kan virke ekskluderende»

Misjonalt anlagt

Fordi de så sterkt ønsker å se mennesker frelst.

Tekst og foto: **Rakel E. Berntzen**

I følge Egil Elling Ellingsen, leder for misjonale fellesskap i IMI-Kirken, har Jesus gitt oss to invitasjoner; «Kom» og «Gå». For tre år siden gikk det opp for menighetens ledelse at de som fellesskap opererte mest med «kom til oss», selv om enkeltmennesker kunne være flinke til å gå. Slik ble visjonen om misjonale fellesskap født. Disse mellomstore fellesskapene, som i størrelse befinner seg et sted mellom cellegruppene og storforsamlingen, kjennetegnes av to ting; nemlig misjon og relasjoner.

Egil Elling Ellingsen

Ellingsen synes det er et paradoks at vi som kristne ikke hjelper hverandre mer med det viktigste, nemlig misjonsoppdraget:

– Noe av det mest vanskelige i kristenlivet kan være å dele troen sin med andre.

Vi hjelper hverandre med mye annet, som å be, tilbe og gå inn i Ordet, men blir overlatt til oss selv når vi skal fortelle andre om Jesus. Misjonale fellesskap er et forsøk på å gi folk et redskap for å gjøre misjon sammen, forklarer han.

Felles lidenskap

To og et halvt år har gått siden IMI-Kirkens medlemmer ble oppfordret til å finne svar på følgende: «Hvem er du sendt til?» og «Hvem er du sendt sammen med?». Siden den gang har mange mennesker som brenner for å nå de samme menneskene med evangeliet - det kan være et nabolag, en vennekrets, en subkultur, eller lignende - gått sammen om å starte misjonale fellesskap. Fellesskapene skal kjennetegnes av både misjon og relasjon.

– For mange handler det å nærme

FELLESKAP SOM BYGGEKLOSS: Legoklubben er ett av flere misjonale fellesskap i IMI-Kirken. Det oppsto som respons på Egil Elling Ellingsens to utfordrende spørsmål til menigheten: «Hvem er du sendt til?» og «Hvem er du sendt sammen med?».

seg den kristne tro også om å få del i et fellesskap. Mens cellegrupper krever en stor grad av forpliktelse, og gudstjenester ikke er det enkleste stedet å bli kjent med folk, er dette et møtepunkt det er lett å bli med i. Hva de gjør, hvor de møtes og hvordan fellesskapet fortoner seg, bestemmes så av hvordan man best kan nå den utadrettede hensikten, sier han.

Prosess

Å skifte innstilling til misjon er som å legge om livsstilen. Det tar tid. Ellingsen kan likevel se resultater:

– Vi har tidligere invitert folk til å

HVA BETYR MISJONAL?

Ordet misjonalt gjenspeiler to ting. For det første beskriver det noe kirken er, mer enn noe den gjør. I tillegg springer ordet ut fra begrepet «Missio Dei», som plasserer eierskapet for misjon hos Gud.

komme og bygge vår visjon som menighet. Som lederskap ønsker vi nå å hjelpe folk til å lykkes i den visjonen som Gud har for dem. Gjennom misjonale fellesskap har mange flotte drømmer kommet til overflaten, og vi begynner å se frukter av dem, sier han.

I tillegg til enkelthistoriene om forandrede liv, har mange av medlemmene blitt utfordret:

– Mange hadde ingen venner det var naturlig å inkludere i et slikt fellesskap. Det å bygge relasjoner med ikke-kristne og dele sin tro var både uvant og fremmed, men nå er mange i ferd med å legge om livsstilen, sier Ellingsen. **NE**